

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/114/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010607
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6717010607.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2022, v trestnej veci obžalovaného G. H., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/135/2017 zo dňa 20.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/135/2017 zo dňa 20.05.2022 bol obžalovaný G. H. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/438/16/6611 zo dňa 19. 10. 2017, ktorá mu kládla za vinu spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň a mesiac na prelome jari a leta roku 2015 v meste Zvolen, okres Zvolen na Ul. F. X pri vzájomnom stretnutí nútil M. S., nar. XX. XX. XXXX, aby dal svojej priateľke K. U., nar. XX. XX. XXXX pokoj, aby sa s ňou rozišiel, pretože v opačnom prípade ho zastrelí a dá ho zavrieť do basy, čím vzbudil u M. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., X. XXXX/X obavu o svoj život, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tiež bol obž. G. H. oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/438/16/6611 zo dňa 19. 10. 2017, ktorá mu kládla za vinu spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 28. 06. 2016 počas telefonického hovoru, ktorý prijal v meste Zvolen, okres Zvolen v čase o 22.16 h sa vyhrážal M. S., nar. XX. XX. XXXX a tohto súčasne nútil, aby sa nestýkal a dal pokoj S. U., nar. XX. XX. XXXX, pretože ak jej nedá pokoj, tak ho zajebe, odjebe ho na schodoch pred jeho domom a túto hrozbu opakovane zdôrazňoval so slovami „Ťa zajebe“, „Rozjebem Ti tú sprostú prasaciu hlavu koktavú.“, „Odjebem Ti tú sprostú hlavu na pol kilometra bez problémov.“, kde svojim konaním vzbudil u M. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., X. XXXX/X oprávnenú obavu o svoj život a zdravie, pretože skutok nie je trestným činom.

Voči tomuto rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2022 do zápisnice odvolanie, ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 12.07.2022, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 12.07.2022. Podané odvolanie odôvodnil tým, že s rozhodnutím súdu a dôvodmi rozhodnutia sa nemôže stotožniť. Po preskúmaní zdôvodneného rozhodnutia súdu nie je možné sa s jeho argumentáciou zdôvodňujúcou rozhodnutie o oslobodení obžalovaného stotožniť z viacerých dôvodov. Pokiaľ sa týka výpovede poškodeného, ktorá je vo vzťahu k obidvom skutkom

konzistentná a v podstatných okolnostiach zhodná s jeho výpoveďou z prípravného konania, je nutné konštatovať, že vychádzajúc z popisu konania obvineného, je uplatnená právna kvalifikácia v obidvoch prípadoch odôvodnená a zákonná. Poškodený okrem iného uvádza, že so svedkyňou U. v čase skutku tvoril pár, pričom táto bola predtým partnerkou obž. H.. Práve kvôli nej ho obžalovaný neustále obťažoval a stále sa mu vyhrážal, že ho zajebe a stále mu vypisoval vyhrážky. Preto sa rozhodol kontaktovať aj s operatívnym pracovníkom kriminálnej polície. V podstate potvrdil, že to bol práve obžalovaný, ktorý ho neustále telefonicky kontaktoval a vyhrážal sa mu smrťou kvôli tomu, že žije so svedkyňou U.. Potom neskôr ho kontaktovala neznáma osoba, ktorá sa predstavila U. a ten tiež mu povedal, že sa má po piči, že ho zajebe. Neskôr sa aj za prítomnosti jeho kamaráta Z. G., ktorý bol v tom čase policajtom, stretol s uvedeným U. a ten osobne uviedol, že obžalovaný si mal objednať u neho jeho zabitie. Potom ďalej svedok uviedol, že z konania obžalovaného mal obavu a to vtedy, keď už do toho vstúpila tretia osoba, pán U., u ktorého si mal obžalovaný objednať jeho vraždu. Ku skutku pod bodom 2/ obžaloby poškodený uviedol, že síce S. U. nepozná, ale pozná jej otca pána U., avšak aj napriek tomu obžalovaný mu vyvolával, aby dal U. pokoj, pričom si myslí, že do celého boli U. vtiahnutí, avšak či skutočne obžalovaný mal vedomosť, že sa s U. nepozná, to uviesť nevedel a takéto skutočnosti ani z celého dokazovania nevyplývajú. Svedkyňa K. U. potvrdila, že obž. H. ťažko zvládal ich rozchod, nevedel to pochopiť a dával to za vinu poškodenému S.. Nejednalo sa o ojedinelé konanie len voči týmto dvom osobám. To, že sa nejednalo o ojedinelé konanie len voči týmto dvom osobám, nasvedčuje aj ďalší dôkaz a to výsluch svedka Z. U., ktorý potvrdil, že obžalovaný chodil s jeho dcérou, pričom jedného dňa mu povedal, že túto mal napadnúť M. S., že ho on pozná, že vie, o akého človeka ide a žiadal ho, aby niekoho našiel, kto by ho dal na vozík. Samotná dcéra mu však povedala, že práve obž. H. je psychopat, že všade chodí so zbraňou, že ju bijával, pričom nie je pravdou, že by ju bol napadol poškodený, pretože toho vôbec nepozná. Z týchto dôvodov však nemožno konštatovať, že skutok pod bodom 1/ obžaloby nespáchal obžalovaný a že nie sú dôkazy, že sa tohto dopustil tak, ako je uvedené v zistení, keď okrem vlastnej výpovede vo vzťahu k obžalovanému a jeho konaniu jednoznačne uviedol, že tento ho ohrozoval, vyhrážal sa mu a to preto, že bol s jeho bývalou priateľkou, pričom mu uvádzal, že mu nedá pokoj, kým sa s ňou nerozide, čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedkyne K. U., kde obidvaja už po opakovaných útokoch zo strany obžalovaného mali z neho strach, zvlášť svedkyňa U.. Je potrebné konštatovať, že pre naplnenie pojmových znakov zločinu podľa § 189 Tr. zák. nie je potrebné, aby hrozby zo strany obvineného vzbudili u osoby, voči ktorej tieto smerujú, nejakú obavu, pretože takéto zločinu podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto násilím, hrozbou násilia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. K vynúteniu takétoho konania, opomenutia alebo strpenia nemusí dôjsť. Čin je dokonaný aj keď páchatel nemusí dosiahnuť svoj zámer. Obdobne aj v prípade skutku pod bodom 2/ obžaloby nie je možné sa s poukazom na vykonané dokazovanie stotožniť s dôvodmi oslobodenia obžalovaného pre tento skutok, pretože okresný prokurátor má za to, že bolo preukázané, že sa stal tak, ako je uvedené v skutku obžaloby. Aj v prípade, že by došlo k zmene právnej kvalifikácie vzhľadom na vyhodnotenie dôkazov vzťahujúcich sa k tomuto skutku, nie je možné sa stotožniť s tým, že by takéto konanie nenapĺňalo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., keď tak ako je to uvedené a popísané z výpovedí poškodeného a svedkov, ktorí boli vypočutí za účelom doplnenia tvrdení poškodeného, je nesporné, že obžalovaný sa poškodenému vyhrážal, svoje vyhrážky stupňoval, pričom aj keby nebolo preukázané, že ich podmieňoval nejakým konaním ho strany poškodeného, je zjavné, že tieto vyhrážky smeroval voči poškodenému a ohrozovali jeho život, keďže sa mu obžalovaný vyhrážal smrťou a to opakovane a ako sám uvádzal, mal už po stupňujúcom sa násilí a verbálnych vyhrážkach obavu z obžalovaného a hlavne, keď sa dozvedel, že tento si mal objednať jeho fyzickú likvidáciu, čo potvrdil svedok U.. Záverom okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu obžalovaný, ktorý vo vyjadrení uviedol, že argumentácia podaného odvolania podľa jeho názoru nezodpovedá obsahu skutočne vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je obrazom názoru strany obžaloby, ktorý však nebol zhmotnený v skutkovej vete podanej obžaloby.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolaním napadnutý rozsudok z dôvodov, ktoré sú uvedené v podanom odvolaní, zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa pridŕžoval podaného vyjadrenia k odvolaniu a v podrobnostiach naň poukázal a navrhol, aby odvolanie okresného prokurátora bolo zamietnuté.

Obžalovaný osobne prítomný na verejnom zasadnutí sa pridŕžoval prednesu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchaných skutkov, kladených mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok pod bodom 1/ obžaloby sa stal, resp. že skutok pod bodom 2/ obžaloby nie je trestným činom.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K podstatným odvolacím námietkam okresného prokurátora, viažucich sa k skutku pod bodom 1/ obžaloby, odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa síce stretol s poškodeným na ulici F. vo Zvolene, ale každá z prítomných osôb ohľadne incidentu na ulici F. vo Zvolene vypovedal rozdielne. Sám poškodený uviedol, že incident sa skončil tak, že on odišiel, svedkyňa U. povedala, že chce ostať s obžalovaným, a následne aj išla na dovolenku do Turecka s obžalovaným.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby, odvolací súd obdobne ako súd prvostupňový dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania bolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázané, že poškodený M. S. a svedkyňa S. U. sa vôbec nepoznajú a nikdy sa nevideli. Nútiť teda niekoho k tomu, aby sa nestýkal s niekým, koho vôbec nepozná a nikdy ho nevidel, a aby dal takej osobe pokoj, nemôže byť v žiadnom prípade trestné, a nemôže ani napíňať zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Po komplexnom vyhodnení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v

prospech obvineného a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď obžalovaného v konečnom dôsledku spod obžaloby pod bodom 1/, aj pod bodom 2/ oslobodil, nakoľko jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností nebolo dokázané, že skutok pod bodom 1/ sa stal a skutok pod bodom 2/ nie je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol a to pomerom hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.